

[Stæhr Johansen.]

Læger, Dyrslæger og Jordemødre samt Personer, der godtgør, at Anvendelsen af Motorkøretøjer er paakrævet ved Udførelsen af vigtige offentlige Hverv. Det vil altsaa sige, at Handelsministeriet med denne Instruktion fuldstændig glemmer Erhvervslivet. Nu ved man jo, at Regeringen vil starte en Eksportoffensiv — og det er vi alle interesserede i —, men man maa ikke glemme, at Erhvervslivet til denne Eksportoffensiv har Brug for alle Midler, bl. a. ogsaa for denne Kørsel, der er meget nødvendig. Jeg er ikke misundelig, fordi man stiller Lægerne først, men jeg vil gerne have Lov til at sige til Handelsministeren, at Lægerne har været meget forkaelede paa dette Punkt. At det er naturligt for de Læger, der har en stor Praksis, er givet, men jeg tror, man paa visse Omraader godt kunde være lidt mere kritisk og maaske ogsaa lidt mere kritisk med Hensyn til de mange Vogne, der er i offentlig Brug.

Politiet kører jo meget — det ser vi i vore Gader —, og naar man saa læser i „Berlingske Tidende“, hvordan der foretages store Udflugter med Færdselspolitiet i en stor Buick for at notere en enkelt Cyklistovre paa Vestkysten, og man faar en lang Beskrivelse i Bladene af disse Meriter, maa man spørge, om det i og for sig er absolut nødvendigt at bruge disse store Vogne til den Slags Maaneskesture, som „Berlingske Tidende“ beskriver. De Vogne, som Politiet anvender, hører til den største Vogntype, vi har, Buick-Vognen, og kører ca. 3 km pr. l Benzin. Jeg synes, det er en meget stor Vogntype at anvende, særlig naar man skal bruge den til de Udflugter, vi ser beskrevet i „Berlingske Tidende“.

Jeg vil tro, at de kontrollerende Organer favoriseres i nogen Grad ved disse Vogntildelinger, hvilket maa gaa ud over det produktive Erhvervsliv, som jeg mener i mange Situationer er af større Vigtighed end de kontrollerende Organer. Det er — og det vil jeg gerne fastholde — nødvendigt, at man ogsaa tænker paa Erhvervslivet, naar man skal foretage Tildeling af Vogne. Men man maa haabe, at vor Valutasituation ændrer sig, saa at der bliver Mulighed for en større Import af Vogne, hvorved den slidte Vognpark kan blive fornyet.

Saa er der Spørgsmaalet om Nedskaering af Rationerne af Benzin. Ja, det er ikke meget, man har sparet, 340 000 l om Maaned. Og set paa Baggrund af, hvad det betyder finansielt og for de mange Mennesker, der er beskæftiget i Branchen, er det et Spørgsmaal, om det var hele denne store Aktion værd.

Jeg vil gerne have Lov til at komme med et lille Hjertesuk paa de Handelsrejsendes Vegne, der, hvad Benzinrationer angaar, ikke bliver behandlet særlig godt. Nu ved jeg nok, at det ikke er nogen stor Stand, men det er i hvert Fald en Stand, der betyder uhyre meget i Omsætningen, og mange af disse Folk er tvunget til at køre rundt og vise deres Varer frem. At vi har haft Fremgang inden for Industri og Handel, skyldes i ikke ringe Grad deres Gerning. Dette, at de har kunnet køre ud og demonstrere nye Varer og nye Maskiner, mener jeg har betydet noget meget væsentligt, men inden for Administrationen synes det ikke, som om man ser med særlig Venlighed paa denne Gruppe, og jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Handelsminister at se med lidt mere Sympati paa disse Medborgere, hvis Arbejde er meget nødvendigt i Omsætnings Tjeneste.

Jeg vil konkludere mine Udtalelser om Motorkørselen derhen: At Danmark har faaet et Forretningssliv og i det hele taget har kunnet klare sig i Konkurrencen, som vi kan, skyldes ikke mindst vore Trafikmidler. Det skyldes vore Havne, og det skyldes vore Baner, men det skyldes ogsaa Automobilerne. Trafikken er et saa væsentligt Led i Erhvervslivet, at enhver Nedsættelse af vore Trafikmidlers Evne ogsaa vil komme til at gaa ud over Produktionen, og derfor mener jeg ikke, at man i en Tid som denne, hvor det gælder om at forøge Produktionen i størst mulig Grad, bør glemme, hvilken Betydning Trafikmidlerne og herunder i Særdeleshed Motorbranchen har for os alle.

Til Slut vil jeg gerne — det skal jo ikke altsammen være Kritik — takke den højtærede Justitsminister, fordi han vil nedsætte en Kommission angaaende Biografteaterdriften. Det var et Ønske, jeg fremsatte ved sidste Finanslovdebat, og det kunde kun glæde mig, at det fandtes optaget i Statsministerens Trontale, men jeg vil ogsaa minde om, at da vi behandlede Biografteaterafgiften, viste det sig, saavel under Behandlingen i Udvalget som her i Salen, at den nuværende Biografteaterordning lider af meget store Brist. Jeg vil endvidere komplimentere den højtærede Justitsminister for den heldige Haand, han har haft ved Uddelingen af Biografteaterbevillinger i den sidste Tid. Disse Uddelinger har vakt Tilfredshed i mange Kredse.

Jeg vil imidlertid slutte med at bede ham nedsætte denne Kommission ret hurtigt. Den er nødvendig, for naar vi kommer ind i normale Tilstande, maa der et Biografteaterbyggeri til, idet vi er fuldstændig